

portret waar hij ,blijkens zijn testament van 9 Maart 1704 voor notaris G. Post verleden, zeer op gesteld was, bijtijds in onze voornaamste Rijksverzameling opgenomen. Waar de juweelen en de gouden en zilveren kunstvoorwerpen, geschenken van den keurvorst, die ook in dat testament genoemd worden, gebleven zijn, is mij niet bekend. En evenmin weet ik de tegenwoordige bewaarplaats van het adelsdiploma, dat de testateur zoo lang mogelijk in de familie wenschte te houden blijkens de bepaling in hetzelfde testament die luidt: „Ende ingevalle heurluide testateuren (hij en zijn vrouw) naer te late kint ofte kinderen alle sonder wettige descendentes naer te late mogten coomen te overlidge soo verclaerden sijlieden testateuren te willen ende begere dat het boeck daerinne staet hoedanigh sijn opgemelte keurvorstelijcke doorluchtigheid hem testateur tot ridder heeft gemaect met de silvere doos, daer het zegel van sijn keurvorstelijcke doorluchtigheid in leyt, daeraen vast, sal moeten worden genooten door den outste van sijn testateurs broeders of derselver descendentes, de naem van Van der Werff voerende, die alsdan in leven sal sijn ende die wederom overlidge door den outste van de familie die den naem van Van der Werff voert ende soo telckens soo menigmale den outste van de familie comt te overliden”.

Het zou toch wel te betreuren zijn, als dit stuk verloren gegaan ware. Mijns inziens zou het, als het nog bewaard is gebleven, in het Rotterdamsche archief het best op zijn plaats zijn. Als Van der Werff's kunst nog eens weer tot eere komt, zou het bij een tentoonstelling van zijn schilderijen als curiosum tot opluistering kunnen strekken. In Nov. 1922, toen het twee eeuwen geleden was, dat hij stierf, heeft waarschijnlijk geen mensch zich zijner herinnerd, doch het is niet uitgesloten, dat men in Januari 1959, ter herdenking van zijn geboortedag vóór drie eeuwen, een feest te zijner eere zal aanrichten.

Laat ons ten slotte nog even memoreeren, hoe Weyerman, die van zooveel menschen kwaad spreekt, over hem als mensch oordeelt: „Hij is”, zegt deze in zijn Konstschilders IV 82, „een matig man geweest, die zeer schuw was van de wijnhuizen, maar ging in stee van die Rotterdamsche oeffening